

det, som Rigsdagen bliver enig om. Det er den Statsret, jeg kender, og jeg kan ikke være med til at følge den anden. Maa jeg en passant sige, at jeg er noget i Tvivl om, at det virkelig er en Overenskomst, som de to Parter, Tjenestemændenes Organisationer og Regeringen, har indgaaet. Jeg tvivler om det, men det er nu lige-gyldigt. Det forekommer mig ikke, at vi kan indføre den Regel, og jeg gad vidst, om det skal gælde overalt, at naar Regeringen og visse Organisationer er blevet enige, maa vi bøje os; i saa Fald synes jeg, vi kan pakke sammen, da vi bliver ret overflødige i Staten.

Hvad angaar mit Parti vil jeg udtale, at saa vidt jeg kender Stemningen i det, sympatiserer det med Grundtanken i Lovforslaget, nemlig med, at der gives Tjenestemændene et forhøjet Dyrtidstillæg i Sammenligning med i Fjor; men Enkelt-heder skal jeg ikke indlade mig paa af den Grund, jeg allerede har nævnt, at vi ikke har haft Lejlighed til at være samlede i denne Anledning og lære hinandens Anskuelser at kende. Det, vi vil gøre, naar Sagen kommer til tredie Behandling allerede i Dag, er at stemme for Lovforslaget, saa at det kan komme over til Landstinget. Naar jeg gør det, sker det med blandede Følelser. Som Partimand kan jeg gøre det forholdsvis let, thi i Landstinget er mit Parti stærkere repræsenteret end her, og jeg har Formodning om, at man der vil vide at skaffe sig tilnærmelsesvis anstændig Tid til at se paa Lovforslaget, inden man vedtager det. Altsaa, som Partimand gør jeg det med ret let Hjerte. Som Medlem af Folketinget gør jeg det med helt modsatte Følelser. Det har været Tilfældet ved tidligere Lejligheder, og jeg synes, det gentager sig hyppigere og hyppigere, at Folketinget lader sig bruge til Jaskemaskine, for at Landstinget bagefter kan skrive Lovforslagene om. Saaledes antager jeg, det vil gaa med de Skattelovforslag, der blev jaget igennem i Folketinget; de vil formodentlig i Landstinget blive vedtaget paa en helt anden Maade, og naar dette Lovforslag kommer tilbage, er det formentlig i Skikkelse af, hvad der er vedtaget ikke just mellem Regeringen og Organisationerne, men mellem Regeringen og

Landstinget. Saa har vi her — vær saa artig — at sætte vort Navn under og ikke mere at skulle have sagt. Jeg finder, at dette er at fraskrive Folketinget den Indflydelse, det burde have, en Indflydelse, som man endda efter en almindelig udbredt politisk Teori har villet gøre Krav paa skulde være større end Landstingets. Det forekommer mig, at man i denne Samling er kommet ind paa, at denne Indflydelse skal være langt mindre end Landstingets.

Det er saaledes slet ikke, med Fornøjelse, vi vil gøre det, men vi agter nu at stemme for dette Lovforslag ved tredie Behandling, saa at det kan komme til Landstinget. Vi gør det, baade for at vore Medlemmer her i et Partimøde kan gøre sig bekendt med det og drøfte det, og for at vore Medlemmer i det andet Ting kan søge at skaffe sig Tid til at overveje og tænke lidt nærmere over Sagen, end der er blevet givet os Lejlighed til. Klokken var 2, da vi fik at vide, at det var paatænkt at fremsætte dette Lovforslag, og den er knap 4 nu, da vi er nær ved at slutte dets første Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem har Ret i, at den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening, det erkender vi alle.

Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg allerede før det første Møde i Dag henvendte mig til en af det ærede Medlems Partifæller og bad ham om at give mig Underretning om, hvorvidt Partiet vilde gaa med til, at den nu behandlede Sag kom paa Dagsordenen i Dag, i modsat Fald vilde jeg ikke sætte den paa Dagsordenen for et Møde i Dag. Da jeg imidlertid ikke fik nogen Meddelelse i saa Henseende, gik jeg ud fra, der ikke fra det ærede Medlems Parti var noget til Hinder for at sætte Sagen paa Dagsordenen for det indeværende Møde.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det konservative Folkeparti synes at leve mærkeligt udenfor Begivenhederne. Det er rigtigt, at Lovforslaget først blev fremsat her Kl. 2, men det kom jo dog ikke saa ganske overraskende for os; jeg tror, at vi, der har levet lidt med og har